

Daniels bok – nummer ett hundre og trettiseks

Den profetiske overgangen for republikanisme og protestantisme: Fra død til oppstandelse

Jeff Pippenger

2024-03-14

Det skjer en overgang for både det republikanske horn og det sanne protestantiske horn på jorddyret, en overgang som begynte i året 2020. Det sanne protestantiske horn ble drept den 18. juli 2020, og det republikanske horn ble drept den 3. november 2020. Ifølge Åpenbaringen kapittel elleve skal de etter tre og en halv symbolske dager igjen stå på sine føtter. Når de står, vil det sanne protestantiske horn gå over fra laodikeere til filadelfiere. De vil være blitt tatt ut av en menighet og ført inn i en bevegelse. De er blitt tatt ut av den syvende menighets erfaring og inn i den sjette menighets erfaring. De er blitt det åttende, som er av de sju.

Bevegelsen ved adventismens begynnelse var den filadelfiske bevegelsen, og den filadelfiske bevegelsen blir gjenopprettet ved enden. De tre englers verk i Åpenbaringen kapittel fjorten begynte som en bevegelse, og det vil ende som en bevegelse. Den filadelfiske bevegelsen, representert ved den sjette menighet, Filadelfia, døde i 1856, og fra slutten av juli 2023 blir den nå oppreist igjen som den åttende, det vil si av de sju.

I den samme historien gjennomgår det republikanske hornet en parallell død og oppstandelse, idet den sjette presidenten siden Reagan ved endens tid i 1989 blir den åttende presidenten, som er av de sju. Overgangsprosessen for det republikanske hornet fremstilles ved dets sammensmelting med hornet for frafallel protestantisme, som er åndelig hor og dyrets bilde. Det republikanske hornet blir den åttende, som er av de sju, for det representerer et bilde av dyret, nemlig katolisismen, som er det åttende hodet, som er av de sju hodene, i Åpenbaringen kapittel sytten og i Daniel kapittel to.

Den politiske overgangen til republikanismens horn er framstilt i forberedelsesperioden fra 1776 til 1798. Denne profetiske perioden er en nødvendig nøkkel for å gjenkjenne avseglingen av den skjulte hemmeligheten i Nebukadnesars bilde av dyrene. Denne forberedelsesperioden er framstilt ved perioden med en trettiårig forberedelse både for Kristus og antikrist.

Beseglingstiden fra 11. september 2001 og frem til den snart kommende søndagslov er den profetiske perioden hvor virkningen av ethvert syn blir fullbyrdet. Den representerer perioden som ender med at pavedømmet vender tilbake til jordens trone som det åttende riket, som er av de sju, i den time da det «store jordskjelv» i Åpenbaringen kapittel elleve finner sted. Den er derfor blitt forbilledlig framstilt ved den perioden som gikk forut for første gang pavedømmet ble innsatt på tronen i 538. I 538 vedtok pavedømmet en søndagslov på konsilet i Orléans, noe som markerer slutten på de tretti årene med forberedelse og er et forbilde på den snart kommende søndagsloven. Jesus forandrer seg aldri, så det må finnes en periode som går forut for søndagsloven, hvor det dødelige såret blir legt, slik det også var første gang pavedømmet ble innsatt på tronen.

Denne perioden er fremstilt gjennom de historiene som er knyttet til veimerkene for årene 508, 533 og 538. I året 508 begynte forberedelsesperioden, eller opprettelsen av pavedømmet. Det fjerde riket, det hedenske Roma, en dragemakt, var blitt underkuet, og i 533 bestemte Justinian at pavedømmet var «kirkens overhode, og også kjetternes tuktmester». Alt som gjenstod for at pavedømmet skulle ta kontroll i 538, var å fjerne goterne fra byen Roma, og dette fant sted i året 538. Denne trettiårige historiske linjen løp parallelt med Kristi fødsel, som ble etterfulgt av Johannes' tjeneste, og som ledet fram til Jesu utrustning som Messias ved hans dåp.

Forberedelsesperioden i Kristi historie løper parallelt med beseglingstiden, og den retter seg mot den indre linjen til det protestantiske hornet, mens forberedelsesperioden for antikrist retter seg mot den ytre linjen til det republikanske hornet. Disse to periodene gir to vitner om 11. september 2001, 7. oktober 2023 og den snart kommende søndagsloven. Den ene perioden understreker det ytre og den andre det indre vitnesbyrdet i beseglingstiden for de hundre og førtifire tusen.

Johannes' gjerning, som røsten i ørkenen som beredte veien for paktens budbærer, hadde sin parallell i Justinians dekret, som beredte veien for syndens menneske, som er dødspaktens budbærer. 7. oktober 2023 var advarselen om hva som kommer til å skje når søndagsloven blir håndhevet, slik det skjedde i 538. 7. oktober 2023 svarer til 533 i forberedelsesperioden for første gang pavedømmet ble satt på jordens trone. Det er advarselen om at ved den snart kommende søndagsloven, som i 538, vil paven igjen bli både kirkens overhode og også kjetternes tuktemester. Det er også advarselen om Islams tiltagende krigføring under det tredje ve.

Det er advarselen som identifiserer islam (tidender fra øst), og advarselen om pavens gjeninnsettelse (tidender fra nord). Denne advarselen sammenfaller med arbeidet til budbæreren som bereder veien i de siste dager, for Paktens Budbærer, som deretter skal inngå pakt med de hundre og førtifire tusen.

De tre forberedelsesperiodene (de tretti årene til Kristus og antikrist, og beseglingstiden) er også forbilledlig fremstilt ved perioden fra 1776 til 1798. Avslutningen på jorddyret har en bestemt periode som går forut for dets avslutning som det sjette riket i Bibelens profeti; derfor må også begynnelsen på jorddyret som det sjette riket i Bibelens profeti ha en profetisk periode som går forut for begynnelsen av dette riket. Alfa og Omega fremstiller alltid enden på en ting sammen med begynnelsen på en ting.

1776, 1789 og 1798 representerer 11. september 2001, 7. oktober 2023 og den snart kommende søndagsloven. Fra 1776 til 1798 ble den profetiske forberedelsen til opprettelsen av det sjette riket fullbyrdet, slik årene 508, 533 og 538 representerte forberedelsen til opprettelsen av det femte riket. De må ha disse samme profetiske kjennetegn, for det sjette riket skal være et bilde av det femte riket.

De tretti årene av Kristi forberedelse frem til Hans dåp representerer den samme perioden, for da Kristus kom for å stadfeste pakten for én uke, med begynnelse ved Hans dåp, opprettet Han sitt nåderike. Ved opprettelsen av sitt nåderike i løpet av disse sju årene utøste Han sitt blod for å stadfeste dette riket, og ved å gjøre det etterlot Han eksemplet på når Han ville opprette sitt herlighetsrike. Dette herlighetsrike er riket i Daniel 2, som fremstilles som en stein som er hogd ut

av et fjell uten hender. Dette riket informerer søster White oss om blir opprettet under den sene regn, og den sene regn begynte 11. september 2001.

«Den sene regn kommer over dem som er rene—da vil alle motta det som tidligere. »

«Når de fire englene slipper taket, vil Kristus opprette sitt rike. Ingen mottar senregnet unntatt dem som gjør alt de kan. Kristus ville hjelpe oss. Alle kunne være seierherrer ved Guds nåde, gjennom Jesu blod. Hele himmelen er interessert i verket. Engler er interessert.» Spalding and Magan, 3.

Den 11. september 2001 ble de fire vinder, som fremstilles som en vred hest (islam), sluppet løs og deretter holdt tilbake, mens de hundre og førtifire tusen blir beseglet. 1776, 1789 og 1798 representerer perioden for beseglingen av de hundre og førtifire tusen, og de tre årstallene representerer lovmessige vedtak som førte til at det sjette riket i Bibelens profeti ble opprettet. Det andre årstallet, 1789, identifiserer De forente staters grunnlov, og derfor var det budskapet som identifiserte grunnloven som den todelte makten som skulle fremtre i 1798, slik 533 var kunngjøringen om den todelte makten som skulle fremtre i 538, og slik Johannes Døperen kunngjorde den todelte makten som skulle fremtre ved Kristi dåp.

De to makter som utgjorde Kristi todelte makt, var hans eksempel på at guddommelighet forent med menneskelighet ikke synder. De to makter som utgjorde antikrists todelte makt, var hans tronbestigelse som kirkens overhode og hans tronbestigelse som kjetternes tukter. De to maktene som utgjør jorddyrets todelte makt, er de to hornene: republikanisme og protestantisme.

«‘Og det hadde to horn lik et lam.’ De lammeligende hornene betegner ungdom, uskyld og mildhet, og fremstiller på treffende vis De forente staters karakter slik den ble framstilt for profeten idet den «steg opp» i 1798. Blant de kristne landflyktige som først flyktet til Amerika og søkte et tilfluktssted fra kongelig undertrykkelse og prestelig intoleranse, var det mange som besluttet å opprette en stat på det brede grunnlag av borgerlig og religiøs frihet. Deres synspunkter kom til uttrykk i Uavhengighetserklæringen, som framholder den store sannhet at «alle mennesker er skapt like» og utrustet med den umistelige rett til «liv, frihet og streben etter lykke». Og Grunnloven garanterer folket retten til selvstyre, idet den fastsetter at representanter valgt ved folkets stemme skal vedta og håndheve lovene. Religionsfrihet ble også gitt, idet enhver mann fikk tillatelse til å tilbe Gud i samsvar med sin samvittighets tilskyndelse. Republikanisme og protestantisme ble nasjonens grunnleggende prinsipper. Disse prinsippene er hemmeligheten ved dens makt og framgang. De undertrykte og nedtrådte over hele kristenheten har vendt seg mot dette landet med interesse og håp. Millioner har søkt til dets kyster, og De forente stater har steget opp til en plass blant jordens mektigste nasjoner.» The Great Controversy, 441.

1776, 1789 og 1798 representerer tre historier som understreker at den åttende er av de syv. 1776 representerer offentliggjørelsen av Uavhengighetserklæringen og historien om den første og den andre kontinentale kongress. 1789 representerer offentliggjørelsen av Grunnloven og historien om Konføderasjonsartiklene. 1798 representerer offentliggjørelsen av Fremmed- og oppviglerlovene, og begynnelsen på jorddyret som det sjette riket i Bibelens profeti.

Den første kontinentalkongressen fant sted i 1774 og var en avgjørende institusjon i De forente staters tidlige historie, idet den tjente som et styrende organ under den amerikanske uavhengighetskrigen. Kontinentalkongressene er inndelt i to profetiske perioder: den første kongressen og den siste kongressen. Den første kontinentalkongressen hadde to presidenter og trådte sammen i Philadelphia fra 5. september til 26. oktober 1774. Peyton Randolph var møtets første president fra 5. september til 22. oktober, og deretter ledet Henry Middleton forsamlingen de neste fem dagene, frem til 26. oktober 1774.

Den andre kontinentale kongressen fant sted fra 1775 til 1781. Den andre kontinentale kongressen hadde seks presidenter i løpet av sin eksistens. Peyton Randolph fungerte som president fra 10. mai 1775 til 24. mai 1775. Han var den første presidenten både for den første og også for den andre kontinentale kongressen. Det var i alt åtte presidenter i løpet av historien til den første og den andre kontinentale kongressen.

Den andre presidenten for den andre kontinentale kongressen var John Hancock, og Hancock ledet fra 24. mai 1775 til 31. oktober 1777. Henry Laurens ledet fra 1. november 1777 til 9. desember 1778. John Jay ledet fra 10. desember 1778 til 28. september 1779. Samuel Huntington ledet fra 28. september 1779 til 9. juli 1781. Thomas McKean ledet fra 10. juli 1781 til 4. november 1781.

Peyton Randolph var den første presidenten for både den første og den andre kontinentalkongressen. Dette viser at det i de to periodene av kontinentalkongressene var åtte presidentperioder, men presidenten som var den første presidenten i hver av de to periodene, var den samme personen. Derfor var det, selv om det var åtte presidentperioder, i virkeligheten bare sju presidenter. Den første presidenten var én av de sju mennene som var presidenter, men ettersom Randolph presiderte to ganger i denne historien, representerer han også den åttende, som var av de sju.

I de kontinentale kongressenes historie ble revolusjonskrigen ledet av Kongressen. Av denne grunn var George Washington aldri president i denne perioden, for han var blitt utnevnt til den første øverstkommanderende for de militære styrkene.

Som den første presidenten i begge perioder representerer Randolph to vitner som typifiserer den første faktiske presidenten, som var George Washington. Washington er representert ved Randolph, og derfor formidler Randolph, som et symbol på Washington, både de profetiske kjennetegnene ved Randolph, den første presidenten, men også at Randolph var den åttende, som var av de sju. Slik var George Washington, som den første presidenten og den første øverstkommanderende, også profetisk den åttende, og var av de sju.

Jesus illustrerer enden på en ting ved dens begynnelse, slik at den siste presidenten og Commander and Chief vil være den åttende, som er av de sju. Dette profetiske faktum er stadfestet i historien om den første og den andre kontinentalkongressen, som er framstilt ved datoen for det første veimerket, 1776, og offentliggjørelsen av Uavhengighetserklæringen.

Veimerkingen fra 1776 er et forbilde på 11. september 2001 og Patriot Act, der amerikansk uavhengighet ble stilt under romersk lovs myndighet, og ikke lenger under engelsk lov. Den

markerer begynnelsen på den profetiske perioden som bereder veien for at pavedømmet igjen skal innta jordens trone ved den snart kommende søndagsloven.

Som med den profetiske perioden representert ved 1776, representerte den profetiske perioden historien fra avslutningen av den andre kontinentalkongressen i 1781 til 1789, som er den datoen som identifiserer veimerket knyttet til offentliggjørelsen av Grunnloven. I den historien var det også åtte presidenter. Historien fra 1781 til 1789 er historien om Konføderasjonsartiklene. Konføderasjonsartiklene representerte den første grunnloven, men svakheten ved Konføderasjonsartiklene førte til at den ble erstattet, og til ratifikasjonen av Grunnloven i 1789.

I denne perioden bestod de åtte presidentene av sju presidenter som ikke var presidenter i de to kontinentale kongressenes historie, og én som også var president i den første profetiske perioden. John Hancock tjenestegjorde både i den andre kontinentale kongressen og også i perioden representert ved Konføderasjonsartiklene. På det profetiske plan var det bare sju menn som var president under de to kontinentale kongressene; således var John Hancock profetisk sett en av de åtte i perioden med Konføderasjonsartiklene, men han var også en av de sju mennene fra den foregående perioden. Han var derfor den åttende, som var av de sju.

Den andre profetiske perioden, representert ved 1789, hadde også en president (Hancock) som var den åttende, men av de sju, slik Payton Randolph var det i den første profetiske perioden representert ved 1776. 1789 samsvarer med og representerer Pelosi-rettssakene den 6. januar 2021.

Herren har trofaste vektere på Sions murer til å rope høyt og ikke spare, til å løfte sin røst som en basun og vise Hans folk deres overtredelse og Jakobs hus deres synder. Herren har tillatt sannhetens fiende å gjøre et målbevisst fremstøt mot sabbaten i det fjerde bud. Ved dette har han til hensikt å vekke en avgjort interesse for det spørsmål som er en prøve for de siste dager. Dette vil åpne veien for at den tredje engels budskap kan forkynnes med kraft.

«La ikke én eneste som tror sannheten, tie nå. Ingen bør være likegyldige nå; la alle bære fram sine bønner ved nådens trone og påberope seg løftet: 'Og hva som helst dere ber om i mitt navn, det vil jeg gjøre' (Johannes 14:13). Det er en farefull tid nå. Dersom dette landet, som roser seg av frihet, forbereder seg på å ofre ethvert prinsipp som inngår i dets grunnlov, ved å utstede forordninger for å undertrykke religionsfriheten og håndheve pavelig løgn og villfarelse, da må Guds folk i tro bære fram sine bønner for Den Høyeste. Det finnes all oppmuntring i Guds løfter for dem som setter sin lit til Ham. Utsikten til å bli brakt i personlig fare og nød behøver ikke å forårsake mismot, men bør skjerpe kraften og håpet hos Guds folk; for tiden med deres fare er den stund da Gud vil gi dem klarere åpenbarelses av sin makt.»

«Vi skal ikke sitte i rolig forventning om undertrykkelse og trengsel og folde våre hender uten å gjøre noe for å avverge det onde. La våre forente rop stige opp til himmelen. Be og arbeid, og arbeid og be. Men la ingen handle overilt. Lær som aldri før at dere må være saktmodige og ydmyke av hjertet. Dere må ikke komme med spottende anklage mot noen, verken enkeltpersoner eller menigheter. Lær å gå fram med menneskesinn slik Kristus gjorde. Skarpe ting må iblant sies; men vær viss på at Guds Hellige Ånd bor i deres hjerte før dere taler den klare, skarpe sannhet; la den så skjære seg fram. Dere skal ikke gjøre skjæringen.» Selected Messages, bok 2, 370.

Det andre veimerket i den profetiske forberedelsesperioden representert ved Grunnloven identifiserer at Grunnloven skal omstyrt ved det neste veimerket. Dette andre veimerket har blitt forbildet ved Johannes Døperen, og også ved Justinians dekret, som begge både identifiserte og frembar en advarsel i forbindelse med ankomsten av den siste hendelsen representert i perioden. For Johannes var det Kristi utrustning med myndighet idet Han stadfestet sin livspakt med sitt dyrebare blod, og for Justinian var det antikrists utrustning med myndighet, han som skulle stadfeste sin dødspakt med martyrs blod.

Grunnloven i 1789 identifiserte bemyndigelsen av de to hornene på jorddyret, og ved dette identifiserte 1789 den snart kommende ødeleggelsen av jorddyrets to makthorn, slik dette er fremstilt ved Alien and Sedition Acts i 1798. Da de to vitnene ble drept i gatene i året 2020, identifiserte og advarte de om et vedvarende angrep på Grunnloven, symbolisert ved Pelosi-rettssakene den 6. januar 2021.

6. januar 2021 er advarselen om pavemaktens myndiggjøring ved den snart forestående søndagsloven, slik dette er forbilledliggjort ved Justinians dekret i året 533. 6. januar 2021 og året 533 gir begge advarsel om den snart forestående søndagsloven, slik denne er forbilledliggjort ved søndagsloven i 538 på konsilet i Orléans, og ved Alien and Sedition Acts i 1798, som forbilledliggjorde jorddyret som taler som en drage ved den snart forestående søndagsloven.

Ved søndagsloven vil pavedømmets dødelige sår bli leget, og det åttende hodet i Åpenbaringen kapittel sytten, som er av de sju hodene, vil bli oppreist. Alien and Sedition Acts av 1798 representerer jorddyret som taler som en drage, når det ikke bare håndhever tilbedelsen av solen, men deretter tvinger hele verden til å godta myndigheten til havdyret i Åpenbaringen kapittel tretten, som det åttende hodet som er av de sju hodene. Derfor er den profetiske gåten om det åttende, som er av de sju, profetisk fremstilt i hver av de tre periodene som er representert innenfor forberedelsens periode ved 1776, 1789 og 1798.

De to første veimerkene (1776 og 1789), som identifiserer gåten, omtaler den gåte som fullbyrdes innenfor jorddyrets profetiske historie, og det tredje veimerket identifiserer den gåte som fullbyrdes for pavemakten.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«...idet det sier til dem som bor på jorden, at de skal lage et bilde av dyret.» Her fremstilles det klart en styreform der den lovgivende makt hviler hos folket, et høyst slående bevis på at De forente stater er den nasjon som er betegnet i profetien.

«Men hva er 'dyrets bilde'? og hvordan skal det dannes? Bildet blir laget av dyret med to horn og er et bilde av dyret. Det kalles også dyrets bilde. For å lære hvordan bildet er, og hvordan det skal dannes, må vi derfor studere selve dyrets kjennetegn — pavedømmet.

«Da den tidlige kirken ble fordervet ved å forlate evangeliets enkelhet og ta imot hedenske skikker og sedvaner, mistet hun Guds Ånd og kraft; og for å få herredømme over folkets samvittigheter søkte hun støtte hos den verdslige makt. Resultatet ble pavedømmet, en kirke som kontrollerte statens makt og benyttet den til å fremme sine egne formål, særlig til straff for

‘kjetteri’. For at Amerikas forente stater skal kunne danne et bilde av dyret, må den religiøse makten i en slik grad kontrollere den sivile regjering at også statens myndighet blir tatt i bruk av kirken for å nå sine egne mål.»

«Når kirken har oppnådd verdslig makt, har hun brukt den til å straffe avvik fra sine læresetninger. Protestantiske kirker som har fulgt i Romas fotspor ved å inngå forbund med verdslige makter, har vist et lignende ønske om å innskrenke samvittighetsfriheten. Et eksempel på dette sees i Den engelske kirkes langvarige forfølgelse av dissenterne. I løpet av det sekstende og syttende århundre ble tusener av ikke-konforme prester tvunget til å flykte fra sine kirker, og mange, både blant hyrder og folk, ble utsatt for bøter, fengsling, tortur og martyrdød.»

«Det var frafallet som fikk den første kirke til å søke hjelp hos den sivile myndighet, og dette banet veien for utviklingen av pavedømmet—dyret. Paulus sa: «Der skal» «komme et frafall, ... og syndens menneske bli åpenbart.» 2 Tessalonikerne 2:3. Slik vil frafallet i kirken berede veien for dyrets bilde.

«Bibelen erklærer at før Herrens komme vil det finnes en tilstand av religiøst forfall lik den i de første århundrene. ‘I de siste dager skal det komme farlige tider. For menneskene skal være egenkjærlige, pengekjære, skrytende, hovmodige, spottende, ulydige mot foreldre, utakknemlige, vanhellige, uten naturlig kjærlighet, uforsonlige, baktalere, umåtelige, ville, uten kjærlighet til det gode, svikefulle, overilte, oppblåste, slike som elsker sine lyster høyere enn de elsker Gud; de har guds frykts skinn, men fornekte dens kraft.’ 2 Timoteus 3:1–5. ‘Men Ånden sier med klare ord at i de siste tider skal noen falle fra troen idet de holder seg til forførende ånder og demoners lærdommer.’ 1 Timoteus 4:1. Satan vil virke ‘med all kraft og med tegn og løgnens undergjerninger, og med all urettferdighetens forførelse’ blant dem som går fortapt. Og alle som ‘ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kunne bli frelst,’ vil bli overlatt til å ta imot ‘kraftig villfarelse, så de tror løgnen.’ 2 Tessaloniker 2:9–11. Når denne tilstand av ugudelighet er nådd, vil de samme resultatene følge som i de første århundrene.»

The Great Controversy, 443, 444.